

Educația modernă: despre „sclavia” părintelui

Trăim într-o perioadă a transformărilor sociale. Știm asta, o vedem în jurul nostru și o simțim pe propria piele. Suntem mereu în fața unor noi schimbări și – în consecință – educația copiilor este și ea afectată. Uneori părinții nu au timp și „cumpără” lipsa lor din viața copiilor cu cadouri și o falsă relaxare în impunerea unor limite în comportament. Alteori consideră că dacă ar avea o reacție prea fermă acest lucru ar dăuna dezvoltării copiilor. Există și situația în care încearcă să ofere copiilor ceea ce nu au avut ei în copilărie. În consecință se ajunge la ceea ce Robert Langis numește: cele treisprezece condiții ale sclaviei părintelui modern. Să le analizăm pe scurt și să ne uităm la relația cu propriul copil:

Condiția1

Părintele nu face diferența dintre nevoile copilului și capriciile acestuia. În acest mod este greu să refuze mofturile copilului deoarece le consideră importante. Un exemplu bun oferit de către autor este cel al copilului care vrea să fie ținut în brațe deși poate să mai meargă fără să obosească. Părintele îi îndeplinește dorința chiar dacă este un simplu moft și nu o nevoie reală.

Condiția2

Părintele se implică și face pentru copil lucrurile pe care copilul ar putea foarte bine să le facă și singur. Spre exemplu părintele face curat în camera copilului deși acesta poate să facă acest lucru singur.

Condiția3

Părintele face tot ce poate pentru a-i face pe plac copilului, dar acesta nu apreciază efortul părintelui.

Condiția4

Deși părintele satisface cerințele copilului acesta se răzgândește și vrea mereu altceva. Părintele îi cumpără – spre exemplu – o jucărie despre care copilul a vorbit toată săptămâna, dar acesta îi spune că acum își dorește altă jucărie.

Condiția5

Părintele îi permite copilului să se comporte într-un mod lipsit de respect (pe care l-ar considera inacceptabil dacă ar aparține oricărei alte persoane). De exemplu acceptă să i se spună cuvinte urâte.

Condiția6

Părintele îi repetă iar și iar ceea ce trebuie să facă, dar copilul nu pare să țină

cont de asta. De exemplu părintele îi cere îi fiecare seară de mai multe ori să meargă la culcare, dar copilul îl ignoră.

Condiția 7

Părintele este terifiat în intenția de a-și lăsa copilul cu altă persoană (chiar dacă respectiva persoană este în care părintele are – în general – deplină încredere).

Condiția 8

Părintele renunță la a face ceea ce-i place din dorința de a fi mereu alături de copil. Spre exemplu părintele nu își mai găsește niciodată timp să iasă cu prietenii așa cum făcea înainte de nașterea micuțului.

Condiția 9

Părintele se gândește numai și numai la copil. În lipsa copilului părintele nu se poate concentra pe alte lucruri pentru că se gândește doar la copil (acest fenomen este generat tot de anxietatea care provoca și incapacitatea părintelui de a lăsa copilul în grija unei persoane în care – de altfel – are deplină încredere).

Condiția 10

Părintele îl copleșește pe copil cu cadouri, mult mai multe decât copilul are realmente nevoie

Condiția 11

Îi este permis copilului un control total asupra vieții părintelui. De exemplu deși toată familia a luat decizia să privească un anumit film copilul se răzgândește și impune tuturor să privească altă emisiune la televizor.

Condiția 12

Părintele are așteptări exagerate de la copil. Tot timpul îl compară cu copiii vecinilor, ai colegilor etc. și dorește ca el să fie cel mai bun la tot și la toate.

Condiția 13

Părintele se simte responsabil pentru greșelile copilului său. Nu îl lasă pe acesta să-și atribuie greșelile pe care le-a făcut, se simte culpabil și și caută vina în comportamentul propriu, în educația pe care a oferit-o.

Vă regăsiți cumva în una sau mai multe condiții (luând în calcul cele 13 expuse mai sus)? Dacă răspunsul este unul pozitiv poate este timpul să „evadați” din sclavia față de copilul dumneavoastră și să preluați conducerea educației lui. În definitiv părintele nu trebuie să uite că are un rol pe care trebuie să-l pună în operă: acela de a construi un destin bun pentru copilul său. Iar acest lucru nu se poate face decât dacă părintele știe să-și asume cu adevărat rolul său.